

og jeg haaber, der bliver Tid dertil. Den ærede Minister sagde, at han ventede fra den nedsatte Toldkommission en ensidig Udtalelse, en ensidig Betænkning. Han ytrede endvidere, at Kommissionen var nedsat for, at Beskyttelsesmændene kunde faa indsamlet Bevismateriale for at kunne begrunde deres Mening. Ja, det er en overordentlig klar og ærlig Udtalelse, som jeg for mit Vedkommende er glad ved at have faaet fra Ministeren, men det forekommer mig ikke, at det var heldigt, at den ærede Minister har benyttet denne Fremgangsmaade. Det forekommer mig ikke heldigt, at man begunstiger den ene Retning paa den andens Bekostning og nedsetter en Kommission med den udtrykkelige Opgave at indsamle Materiale — man kan kalde det Bevismateriale, eller hvad man vil — som skal bruges til Agitation baade her i Salen og uden for Salen. At den ene Retning faar det Fortrin, at den faar en Kommission nedsat, som bliver i Stand til at begrunde sin Mening i en ensidig Betænkning, finder jeg ikke heldigt. Det er at stille den ene Retning gunstigere end den anden, og det kan ikke fremme dette Spørgsmaals Løsning. Jeg anser derfor dette for at være et højst uheldigt Skridt.

C. Ravn: Jeg kan godt forstaa, at naar adskillige ærede Medlemmer nu have aflæstet de Byrder, som de havde paa Samvittigheden, kunde man tænke som saa, at det var bedst nu at have en Smule Ro. Jeg haaber imidlertid ikke, at man tager mig det ilde op, at jeg igen begynder at paalæsse; det skal dog ikke være mange Punkter, som jeg søger Oplysning om hos de højtærede Ministre.

Det er Tinget bekendt, at der saavel i Fjor som i Forfjor blev givet en Bevilgning til Hjarbæk Havn saa stor, at den sammen med de private Bidrag, der ere indkomne, virkelig var tilstrækkelig til Havnens Istandbringelse. Men nu er der i denne Sommer fra det ærede Ministeriums Side stillet ny Krav. Amdsraadet gaar nemlig ikke alene ud fra, at det skulde give Tilskud, men ogsaa at det skulde garantere en vis Sum til den aarlige Vedligeholdelse i Henhold til den Plan, der var udarbejdet af Vandbygningsingeniøren. Amdsraadet og den vedkommende Kommune skulde garantere henholdsvis med $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ af den Sum, der var foreslaaet til Vedligeholdelsen, nemlig 400 Kr., dog med Fradrag af de indkomne Havnepenge. Men nu kommer Ministeriet og gør det Krav gældende, at nu skulle de to Kommu-

ner, som dog staa temmelig fjernt fra dette Foretagende, garantere for Havnen i al Evighed. At Amdsraadet og Kommunerne ikke ville gaa ind paa det, følger af sig selv. De kunne kun vedgaa, hvad der tidligere er gaaet ind paa. Naar altsaa Sagen gaar i Staa, vil det blive Indenrigsministeriet, der vil faa Afgørelsen.

Det andet Punkt, jeg kun kortelig vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, er et Andragende, som i Fjor blev indsendt om en forandret Fartplan for Aalestrup—Viborg Banen. Jeg skal ikke berøre det videre. Det ligger hos rette vedkommende. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage tilbørligt Hensyn dertil. Jeg tror egentlig ikke, at Kravene helme, før man faar dem opfyldte. Enhver, der ser paa Sagen — ogsaa udenforstaaende — vil se, at den nuværende Køreplan er i højeste Grad generende, især for alle dem, der komme Vest fra til Viborg.

Jeg skal dernæst gaa over til den højtærede Kultusminister. Vi fik i Fjor bevilget 25,000 Kr. til Aftenskolerne, og for Fordelingen af dette Beløb mellem Amtene blev der givet en vis Vejledning ved et Bilag, som findes i Rigsdagstidenden for 1898—99, Tillæg B, Sp. 255; men dersom man ser efter de Oplysninger, der findes der, og saa sammenligner Uddelingssummerne med de forskellige Fakta, som der ere opgivne, og hvorefter man gaar, saa vil man rigtignok se, at denne Fordelingsmaade er meget uretfærdig i Forhold til flere Amter. Jeg skal saaledes nævne det Amt, hvor jeg bor, og i hvis Skoleraad jeg har Sæde. Jeg gør opmærksom paa, hvor lidet de have faaet i Henhold til de Oplysninger, der ere givne. Medens de med Hensyn til Skolernes Antal — altsaa de Skoler, der have holdt Aftenskoler — og med Hensyn til Time- og Elevantal have været blandt de allerhøjeste, have de ikke en Gang faaet Halvdelen af, hvad flere af de andre Amter have faaet. Det eneste Punkt, man har kunnet hængesig i, er maaske det, at vedkommende Sognekommuner have ydet saa lidt frivilligt Bidrag dertil. De ere ganske vist opførte med den mindste Sum, der findes fra noget Amt, men jeg vil saa her gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at hvis man tog dette Forhold i Betragtning, vilde man jo komme til at gøre dobbelt. Uret mod de Lærere, der bo i Viborg Skoleraadskreds. Jeg haaber, at de tre første Forhold, der er givet Oplysning om, maa være de bestemmende.